

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 359/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА из ... против извршног дужника АД „ББ“ ..., ради извршења, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Нишу и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом извршном предмету, месно је надлежан Основни суд у Нишу.

Образложење

Извршни дужник је 14.03.2019. године поднео Основном суду у Нишу предлог за противизвршење, против извршног повериоца, ради враћања новчаног износа од 414.922,99 динара, који је примила по Решењу о извршењу Основног суда у Крагујевцу ИИ 4474/17 од 10.10.2017. године и по Решењу о накнади трошкова јавног извршитеља ИИ 948/17 (на основу правноснажне и извршне пресуде Основног суда у Нишу П1 2886/14 од 14.05.2015. године) са законском затезном каматом, као и трошкове противизвршења пленидбом 2/3 зараде извршног повериоца, из разлога што је решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж И 74/18 од 06.02.2018. године преиначено наведено решење о извршењу у односу на извршног дужника, тако што је одбијен као неоснован предлог за извршење.

Основни суд у Нишу се решењем ИИ 6963/19 од 18.03.2019. године огласио месно ненадлежним за поступање у овом извршном предмету и по правноснажности решења списе доставио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду на даље поступање. Решење је донео сходно одредби члана 114. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 106/15) јер извршни дужник има пребивалиште у Београду.

Први основни суд у Београду није прихватио своју месну надлежност, па је предмет уз допис ИИ 23801/19 од 14.06.2019. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08...87/17) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), у вези члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, број

106/15), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Нишу.

Одредбом члана 7. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, број 106/15) прописано је да је за одлучивање о предлогу за извршење или обезбеђење опште месно надлежан суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште, а чланом 114. истог закона да се предлог за противизвршење подноси суду који је месно надлежан да извршном дужнику принудно врати оно што је извршни поверилац примио (став 1.), као и да исти суд и одлучује о предлогу (став 2.).

Суд се по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутом најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако припремно рочиште није одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 3. и 4. ЗПП).

У конкретном случају предлог за противизвршење поднет је против извршног повериоца АА са пребивалиштем у ..., те како странка није приговорила месној надлежности Основног суда у Нишу, то је Основни суд у Нишу, сходно одредби члана 7. и 114. ЗИО надлежан да поступа у овом извршном поступку, по предлогу за противизвршење.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић